

KURCZENIE (5) *sb n*

Pierwsze e jasne; końcowe z tekstów nie oznaczających -é.

sg N kurczeni(e) (2). ◇ A kurczeni(e) (2). ◇ L kurczeniu (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. 2. kurcz, kurczyć.

1. *Stan chorobowy wywołany skurczem mięśni i żył połączony niekiedy z drgawkami (4) : gdzieś widział człowieka który po iedzeniu grzibow wpadł w dichawicze/ j w kurczenie y w omdlenie z boleścią FalZioł I 56c, II 9d, 22v, V 37v.*

2. *Przesadne oszczędzanie, sknerstwo, skąpstwo; parsimonia Mącz (1) : [Ale iż to niemáłego nakładu potrzebuie/ á kurczeniemy iuż nie pomogło [...] lepiejby nam nie zamyśláć/ á doma zoftawšy, według możności ná miešcu trawić. HistFort 53.]*

Szereg: »skępstwo a kurczenie« (1): Parsimonia rusticana, Skępstwo á kurczenie chłopskie. Mącz 362b.

Synonim; 2. skępstwo.

*Cf 1. **KURCZ, KURCZYĆ***